

Да 17-ї гадавини з дня смерці В. І. Леніна

На заветах Леніна, пад кіраўніцтвам Сталіна

Прайшло 17 год з таго дня, калі абарваўся жыццё В. І. Леніна. Памёр асабліва большае партыйнае і сацыялістычнае рэвалюцыйнае, любімай працавіц і паступова сусветнага пратэарыята. Навякі перастала біцца сэрца самага геніяльнага чалавека ўсёх эпох і народаў, які аяго захапленнем, любоўю і надзейнай вымаўляльна на ўсёх мовах свету.

Калі Ленін памёр, ворагі рабочага класа паднялі галоды; яны прарочылі развал у руках большавіцкай партыі, падбелі савецкай уладзе; яны ўдэспарылі свае атакі на партыю, імкнуліся сарваць справу сацыялістычнага будаўніцтва ў нашай краіне. Але ворагі пралічыліся.

Рады большавіцкай не дронуты. Партыя, рабочы клас яшчэ часней агуртаваліся вакол сьцяга Леніна.

У дні ўсенароднай жалобы, пад трыою правадыра, ад імені большавіцкай партыі, ад імені працоўных таварыш Сталін лаў кладзе—сваго выконвае заветы Леніна.

Таварыш Сталін высокая палітыка і сьцяг ленінізму; у жорсткай барацьбе супроць ворагаў сацыялізма ён астаўся чыстаю ланіцкага вучня, развіў гэтае вучэнне далей, узабаўніў яго гіганцкім вопытам барацьбы за камунізм.

Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна большавіцкая партыя, савецкі народ разграмілі і знішчылі ворагаў партыі, ворагаў сацыялізма — трацкіска-бухарынскіх балбастаў, шпіёнаў і забойцаў, якія імкнуліся разбураць сацыялізм у нашай краіне.

Таварыш Сталін у барацьбе з ворагамі сацыялізма астаўся жалезнае адзіства радю большавіцкай партыі, загартваў партыю, палічыў на вядоўную вышыню ле арганізацыю і безабоўжыства. Партыя большавіцкай зараз, як ніколі, адзіна і агуртавана вакол ленінска-сталінскага Цэнтральнага Камітэта партыі, вакол таварыша Сталіна.

стычнага грамадства і паступовага пераходу ад сацыялізма да камунізма, калі рэшаючае значэнне набывае права камуністычнага выхавання працоўных, пераадаенне перажыткаў капіталізма ў сазнанні людзей — будаўніцку камунізма».

Ціперашняя абостраная міжнародная абстаноўка яшчэ больш падкрэслівае важнасць задач камуністычнага выхавання.

Галоўнае — гэта выхаванне камуністычных адносін да працы, барацьба за максімальна высокую сацыялістычную прадукцыйнасць працы.

Ленін гаварыў: «Прадубіцьнасць працы, гэта, у канчатковым выніку, самае важнае, самае галоўнае для перамогі новага грамадскага ладу».

У першым камуністычным суботніку на Маскоўска-Казанскай чыгуны ў 1919 г. Ленін бачыў пазней сусветна-гістарычнае значэння, апаніўшы гэты суботнік, які прадухіленне сапраўды камуністычных адносін да працы. У новых умовах, на аснове пералаво сацыялістычнай тэхнікі, на аснове карэнага паліпшыня матэрыяльнага становішча рабочых, уздыму культуры, у нашай краіне бурна разгарнуўся ўсенародны стаханавіцкі рух. Таварыш Сталін ускрыў гістарычнае значэнне гэтага руху, які павяржае, што прадукцыйнасць працы пры сацыялізме можа быць і будзе вышэйшая, чым пры капіталізме. Таварыш Сталін указаў, што стаханавіцкі рух пачынаўся ўмовы для пераходу ад сацыялізма да камунізма.

Партыя, таварыш Сталін востраю клопацца аб усмерным развіцці ўспы і ўстаў стаханавіцкага руху, уздымаючы выключную ўвагу выхаванню ў працоўных камуністычных адносін да працы. Усё пільна і пільна раскрысаваліся пераадаення крыніцы ўсенароднай творчай ініцыятывы, бесперапынна паліпшаючы новыя формы стаханавіцкага руху.

У нашай краіне часны тружакі, ваватар вытворчасці, стаханавец агульнае усёагульнай славы і пачотам. Праца ў СССР стала сыварай чэсці, сыварай славы, доблесці і героісты.

Прадубіцьнасць працы ў краіне сацыялізма расце жалезна бастры, чым у капіталістычных краінах. З 1929 па 1937 г. прадукцыйнасць працы ў СССР вырасла на 103 проц., а ў ўсім капіталістычным свеце — усюго на 4 проц. У параўнанні з 1913 г. прадукцыйнасць працы ў прамысловасці СССР вырасла ў 1938 г. амаль у 4 разы. У 1938 г. прадукцыйнасць працы павялічылася супроць пачатковага года на 11 проц., у 1939 г. — на 16,7 проц., а ў 1940 г. — яшчэ на 11 проц. (па пазавых наметках).

Тым не менш узровень прадукцыйнасці працы ў прамысловасці СССР усё яшчэ ніжэй, чым у ЗША і разе галін прамысловасці Германіі. Усемерна павышэнне прадукцыйнасці працы з'яўляецца адной з важнейшых нашых задач.

Барацьба за прадукцыйнасць працы ў нашай краіне — гэта барацьба не толькі за колькасць, але і за якасць выпускаемай прадукцыі.

Гаворачы аб задачах камуністычнага выхавання, тав. М. І. Калінін указаў: «У нас некаторыя людзі схільны разглядаць камунізм не як адлігана, а ў якасці жывучы і сазнанні многіх людзей, сказаючыся на іх адносінх да працы, да дысцыпліны працы, да грамадскай уадааснасці, у проціпаставленні грамадскіх і асабістых інтарэсаў».

У 1918 г. у артыкуле «Чарговыя задачы Савецкай улады» Ленін указаў, што адной з асноўных умоў наўдзічнага росту прадукцыйнасці працы з'яўляецца «павышэнне дысцыпліны працоўных, умовы працаваць, спарасці інтэнсіўнасці працы, лепшай іе арганізацыі» (Ленін, Творы, т. XII, стар. 454).

Ленін пры гэтым падкрэсваў, што «поспех сацыялізма не мыслім без перамогі пратэарыята з ваватар дысцыплінаванасці пад стаханавіцкай дробна-буржуазнай апаратай...» (там жа).

Голы працоўны пасля смерці Леніна, былі голы, калі партыя, рабочы клас, следуеці ленінісцкім заветам, упора на і настойліва выхоўвалі працоўных у духу строгай сацыялістычнай дысцыпліны працы. Выражаючы волю савецкага народа да ўцямернага ўмацавання савецкай і ваеннай магутнасці СССР, партыя і савецкі ўрад пільналі ў 1940 годзе раз мер, якія пільналі сацыялістычную дысцыпліну працы на новую вышыню.

Указы Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня 1940 года накіраваны да таго, каб забяспечыць жалезнае ўмацаванне працоўнай дысцыпліны, яшчэ большы ўздым прадукцыйнасці сацыялістычнай працы і ратуеце павышэнне якасці прадукцыі. Гэтыя указы накіраваны да таго, каб залічыць да парадку павышэння дробнабуржуазнай разбачанасці і разбачанасці — дырты, прагульчакі, рвачы, дуптоў, бракарочы, дэзарганізаваных сацыялістычную вытворчасць тарможных справу ўмацавання савецкай зяржавы.

Яшчэ многае трэба зрабіць, каб поўнасна павярнуць у жыццё гэтыя гістарычныя указы, аднак іх жывотворчы ўплыў ужо казаўся ў нашым разе галін народнай гаспадаркі Краіна Саветаў уступіла ў 1941 год — пералавоны год трыоі сталінскай палітыкі — з ваяцкіх поспехах і ў важнейшых галінах палітыкай індустрыі, мючых выключнае абаронае значэнне, — у чорнай і жалезнай металургіі, у вугальнай і нафтавай прамысловасці.

Вельзэрэйшае значэнне ў ўмацаванні магутнасці савецкай зяржавы залічаны адтрыць чарпярэмствы партыі і савецкага ўрада па стварэнню зяржавых працоўных рэзерваў СССР. Гэтыя

Стыханавіц-зборніцкі гомельскіх лозавых брані імені Вячаслава І. Міхайла, стаячы на вадку імені XVIII канферэнцыі ВКП(б), выконвае гому Фота А. Шавельна. (БЕЛТА).

Поспехі гомельскіх агародніку

У будына-гароднічнай зоне горада Гомеля на адзім каласе у сярэднім прыпадае больш 22 гектараў агародаў. Плян сільбы гародніцы ў 1940 годзе быў перавыканан. Многія каласы добра асвоілі перадавую агратэхніку, практыкуючы азімнае пасевы гародніцы.

Зараз можна падвесці некаторыя вынікі работы агародніку, салаволаў, майстраў высокіх ураджаў будыбы. Калас «1 мая» атрымаўшы высокі ўраджай, пачынаючы з 1937 года. У 1940 годзе ён зняў на 300 цэнтараў буркоў, на 400 цэнтараў капустаў, на 500 цэнтараў паміраў, на 300 цэнтараў агуркоў і на 186 цэнтараў бульбы з гектара. У каласе працуе знатны агароднік, экспанент выстаўкі 1939 і 1940 года Ф. Фралоў.

Калас «Шлях да сацыялізма» ў 1940 годзе атрымаў на 40 тон капустаў і ставовых буркоў, на 150 цэнтараў пшэўкі з гектара. Звеняўна М. Цышчанка сабраў на 124 цэнтараў пшэўкі і Л. Якоўкіна — на 230 цэнтараў агуркоў з гектара. За 1940 год калас атрымаў ад агародніцтва 85.790 рублёў.

Добра развіта агародніцтва ў каласе «Комсама Гомельшчыны». Ініцыятар развіцця гэтай галіны гаспадаркі — салаво агароднік С. П. Мачулаў. У 1941 годзе ён у трыоі раз пазізе на ўсеагульна сельскагаспадарчую выстаўку. У 1940 годзе даход каласа ад агародніцтва склаўся 110.000 рублёў. У каласе ёсць вялікая паркова гаспадарка. Бабушана новая тывава двухэтажная пільна, будучыя бурвы калодзеж да штучнага абвясненні сарава-агароднага ўчастка пашырў на 27 гектараў. Ёсць пілоніш, у якім вырочываюцца лепшыя мічурынскія сарты пшэўкі. У адкрыты грунт туд сямь ва вады, голасенныя гаруны, якія ў гэтым годзе даў ураджай на 250 цэнтараў з гектара. Вырочываюцца агны, развезена 50 кустоў вінаграду. Асвоена 5 гектараў пойма, з гэтай пойма атрымаў на 500 цэнтараў позняй капустаў і на 350 цэнтараў агуркоў. Калас рашыў павялічыць у 1941 годзе 7 гектараў малядота салу, 2 гектары каўбуці, ярызавана і пільна 150 цэнтараў бульбы, пабудавана тамата-пераварачны пункт.

Салава-агародна брыгада сельскагаспадарчай палітэа сабраўніча ў «Комсама Гомельшчыны» сабраўніча ў 1940 годзе з салава-агароднай брыгады каласа імені Варашчыла. У каласе імені Варашчыла даход ад агародніцтва ў мінулым годзе перавысіў 163 тысячы рублёў.

Валінія перспектывы

ВІЛЬНІЧЫ. (Па тэлефону). 15 студзеня планавым аддзелам выкананка Вялікіх работ гомельскага абласнога райавета была скарэна наразд кіраўніцкіх прадпрыемстваў мясновай прамысловасці, прамапартыі і гандлючых арганізацый на пільнае рэалізацыі паставі савецкай партыі і ЦК ВКП(б) «аб прымествах па павялічэнню выработ тавараў шырокага спажывання і харчавання з мясновай сыравіны».

На разе выветаліся, што Вялікіх работ мае вельзэрэйшае магнаскасці на развіццю мясновай прамысловасці. Намежана ў бліжэйшым часе арганізаваць пры райпрамамагнасці сярэара-механічную майстэрню, майстэрню на выработ вітраў.

ВІЛЬНІЧЫ. (На тэлефону). У кожнай раёнае абласці да зяржавінай работы прышлі сотні варацкіх выработнікаў — дуптатуй варацкіх працоўных. Ім трэба набыць вопыт савецкай работы, павысіць імені сваіх палітычных ваяў.

Імунічым гэты выкананка Вялікіх работ абласнога Савета дуптатуй працоўных варацкіх прадпрыемствах па арганізацыі вучобы савецкага актыва. Пры выкананку варацкіх райсаветаў штомесяц пратэаціна двухдзённы семінар старшыня і савара-тэа выкананкаў сельсаветаў па пільнах

За ўзорную работу ў лесе

Вялікі выкананка Мінлеспрама плана загатоўкі і вывазі дрэўніны 1940 года свечыць аб некаторым паліпшыні работы ў раёнах лясніскай Савецкага мехпунта (56 проц.) і Уздзенскага ляспрамагаса (60 проц.).

Гэтым значна доля віны мясновах арганізацыі і кіраўніцкіх каласаў, якія не арганізаваў шырокай масавай работы сярэд лясных работчых.

Паставою ЦК ВКП(б) і СНК СССР ад 15 лістапада 1938 года аб паліпшыні работы лясзагатоўчай прамысловасці стварыла ўсе стымучы для матэрыяльнай зааўдзінацыі лясных работчых. І сапраўды, заробкі стаханавіцаў—лесарубоў і вочныяў дасягаюць вялікіх размераў. Ёсць прыклады. У Чарвэнскім ляспрамагасе лесаруб Барыс Врубалеўскі за верасень 1940 года заробіў 1.955 рублёў, Іван Гыбкоў атрымаў у сярэднім на 996 рублёў у месяц. У Уздзенскім ляспрамагасе сярэдні месяцны заробак за 10 месяцаў лесаруба Аляндра А. склаў 715 руб. Дубовіка Паўла — 725 руб. Такіх прыкладаў многа па кожнаму ляспрамагасу.

Вялікую выгаду ад работы ў лесе атрымаюць і каласы. За дзесяць месяцаў 1940 года за работу на загатоўку і вывазі лесу трыоі выплацілі каласам і каласынкім 5.576 тыс. рублёў.

Вялікі выгады ад работы ў лесе трэба шырока раз'ясніць каласынкім — лесарубам і вочныяў.

Перад намі зараз стаіць сур'езная задача — выкананка пана лясзагатоўка і лясавывазі першае квартала да дня з'яўлення XVIII канферэнцыі ВКП(б).

У першай дэкадзе студзеня значна частка раёнаў і ляспрамагасаў актыва ўзялася за работу. Па Чарвэнскаму, Уздзенскаму, Рудзінскаму, Смалынскаму і вочныяў раёнах выхад у лес лесарубоў і вочныяў набавілацца да панаваых паказальнікаў.

Трэба адзначыць добрую работу асобных каласаў Чарвэнскага раёна. Каласы імені Будзёнага (старшыня тав. Каланец) брыгадзір тав. Баюшкін) ужо загатоўваў 1.500 кубаметраў зааест 1.400 па залічанаму дагавору. Задане выканана і за 5 дён. Калас імені Леніна выканаў

Павалічць выработ тавараў шырокага спажывання і харчавання з мясновай сыравіны

Прамысловыя арцелі пашыраюць выработ тавараў шырокага спажывання

ГОМЕЛЬ. (На тэлефону). Гомельскі абпрамагас прыступіў да практычнага ажыццяўлення паставоы СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб мерпрыемствах па павялічэнню выработ тавараў шырокага спажывання і харчавання з мясновай сыравіны.

У бягучым годзе вытворчае заданне арцелей павялічылася на 3 з дзіншмі мільёны рублёў. Арцель «Ракор» асвайвае выработ шахмат, шапак, сартыроўна інвентара і дзінных драўляных пака, якія дагэтуль завозіліся з іншых гарадоў Саюза.

Арцель «Комунар» асвайвае выработ жалезных гузікаў. У бягучым годзе іх вывучыцца звыш 5 мільёнаў штук. Некалькі арцелі, у прыватнасці «Серагола», асвайваюць выработ з хімічных атыхолаў гранітола, які ідзе на абытку мэблі.

Сёлетня арганізуюцца 4 арцелі па выработ безалкагольных і слабаалкагольных паіткаў, кандытарскіх і булачных выработ, сіропаў і варацыя з дзіннарастучых

атат. Яны будучь прадаваць на мясновай сыравіне.

Рад прадпрыемстваў Гомеля могуць поўнасна забяспечыць арцелі сёлетнім абпрамагаса сваімі атыхоламі. У прыватнасці, пры мясакамбінае ёсць піль на выработы кашпых і рагавых выработ. Пад гэты працу за стратамі, такія арцелі прамапартыі, якія выпускаюць гэтыя выработы, адлучаюць вострую патрэбу ў сыравіне.

Члены арцелей на сваіх сходах указвалі на рад непармальнасцей у снабжэнні сыравінай. Напрыклад, на гомельскім тлущкамагнасціе лажыць некалькі савецкіх атыхолаў тлущу. Яны вывозяцца ў Ленінградскую абласці і іншыя абласці Савецкага Саюза. Гэтыя-ж атыхолаў арцелей абпрамагаса завозяцца з іншых рэспублікаў краіны. Усё гэта прыводзіць да паларажання сабекошту і стварэня непатрэбна сустрачэння перавозкі.

Клапацца аб спажыву

ВАРАНАВІЧЫ. (На тэлефону). Пекальні месяцаў назад у гор. Навагруду ажыццяўлена вялікая патрэба ў звычайных простых рэчах хатняга ўжытку — місках, гаршках, абанах. Гандлючых арганізацыя задаваліся пільна набыццям у вялікіх дэкасаці. Яны пільна былі гэтыя віны тавараў шырокага спажывання з іншых раёнаў абласці, што вельмі пярэчыцца і звязана з пільнымі затратамі срочкаў.

Паўстала пытанне аб арганізацыі на месці вытворчасці гандлярна пасаў. За гэтую опаву энэргічна ўзялася кафелярная арцель «Новы шлях». Хутка пасельніцтва горада атрымае дастатковую колькасць таных гандлярных выработ.

Новыя віны вытворчасці асвайваюць многія прадпрыемствы Любачанскага, Бяспінага і іншых райпрамамагнасцях. У Любачанскім раёне, напрыклад, створаны і добра працуюць некалькі майстэрняў па выработ мэблі, калас і понты.

На жаль, так абстаіць справа далёка не ў людзі. Аблесаўдзінаўскасць павінен быць

у сваёй сістэме арганізаваць масавы выработ лаж. Для гэтага ёсць усё ўмовы, асабліва, калі ўдзіць, што лажыны спорт у нашай краіне набыў пільна шырокую папулярысці і пошты на лажы вельмі вялікі. Аднак Лесарудзінаўскасці загатоўваў за ўвесь час толькі 2—3 сэтні лаж, а зымовы сезон у разгары. Амаль талос-ж становіцца тут і з выработ жалезнай мэблі, абодзуй і дуг.

Кіраўнікі гэтага саюза не клапацца аб спажыву, ад задавальненні яго патрабаваньняў.

Тое-ж можна сказаць і аб работніках абласнога аддзела мясновай харчовай прамысловасці. На першай сесіі абласнога Савета дуптатуй працоўных работа гэтага аддзела была палвергута розкай і зымовы справілавай крытыцы. За 11 месяцаў мінулага года прадпрыемствы абхарапрама выканалі свой выработ пана толькі на 50 проц. Не арганізаван выпуск такіх віду прадукцыі, як макароны, крупы, крумка, хоп мясновай сыравіны больш чым дастаткова.

Вучоба савецкага актыва

ВІЛЬНІЧЫ. (На тэлефону). У кожнай раёнае абласці да зяржавінай работы прышлі сотні варацкіх выработнікаў — дуптатуй варацкіх працоўных. Ім трэба набыць вопыт савецкай работы, павысіць імені сваіх палітычных ваяў.

Імунічым гэты выкананка Вялікіх работ абласнога Савета дуптатуй працоўных варацкіх прадпрыемствах па арганізацыі вучобы савецкага актыва. Пры выкананку варацкіх райсаветаў штомесяц пратэаціна двухдзённы семінар старшыня і савара-тэа выкананкаў сельсаветаў па пільнах

тазаў, кубаў і іншых прадметаў хатняга ўжытку; ажрыць майстэрні на рудзінскай аўтапакрымак, рамонтну рудзінскай, па выработ карынак і дзінных пака; па прамапартыі—варацкіх майстэрню, майстэрні на выработ пшэўкі і калас, гаспадарчых мыла, арганізаваць рымары пах пры шахельнай арцелі.

Нарада ўзяла пытанне аб паводзе ў раёнае пасельнага завода і электрастанцыі на гарфінным паліве. На бліжэйшым дэкадзінні выкананка раёнаевога будыць-рао прамаваны канкрэтныя мерпрыемствы па рэалізацыі паставоы партыі і ўрада.

З дуптатуйна сельсаветаў таксама адзіна раз у месяц праводзіцца заняты па пільна тавіных бігучай паліткі. У асобных сельсаветах для савецкага актыва ствараюцца гурткі па вучучэнню пералаво агратэхнікі.

М. ГОЛЬДЗІН, І. РУЦІН, старшы інжынер.

Перажыты капіталізм, старыя навукі і погляды, забавоны мінулага, паліпшанымі капіталістычным аружжэннем, якія жывучы і сазнанні многіх людзей, сказаючыся на іх адносінх да працы, да дысцыпліны працы, да грамадскай уадааснасці, у проціпаставленні грамадскіх і асабістых інтарэсаў».

У 1918 г. у артыкуле «Чарговыя задачы Савецкай улады» Ленін указаў, што адной з асноўных умоў наўдзічнага росту прадукцыйнасці працы з'яўляецца «павышэнне дысцыпліны працоўных, умовы працаваць, спарасці інтэнсіўнасці працы, лепшай іе арганізацыі» (Ленін, Творы, т. XII, стар. 454).

Ленін пры гэтым падкрэсваў, што «поспех сацыялізма не мыслім без перамогі пратэарыята з ваватар дысцыплінаванасці пад стаханавіцкай дробна-буржуазнай апаратай...» (там жа).

Голы працоўны пасля смерці Леніна, былі голы, калі партыя, рабочы клас, следуеці ленінісцкім заветам, упора на і настойліва выхоўвалі працоўных у духу строгай сацыялістычнай дысцыпліны працы. Выражаючы волю савецкага народа да ўцямернага ўмацавання савецкай і ваеннай магутнасці СССР, партыя і савецкі ўрад пільналі ў 1940 годзе раз мер, якія пільналі сацыялістычную дысцыпліну працы на новую вышыню.

Указы Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня 1940 года накіраваны да таго, каб забяспечыць жалезнае ўмацаванне працоўнай дысцыпліны, яшчэ большы ўздым прадукцыйнасці сацыялістычнай працы і ратуеце павышэнне якасці прадукцыі. Гэтыя указы накіраваны да таго, каб залічыць да парадку павышэння дробнабуржуазнай разбачанасці і разбачанасці — дырты, прагульчакі, рвачы, дуптоў, бракарочы, дэзарганізаваных сацыялістычную вытворчасць тарможных справу ўмацавання савецкай зяржавы.

Яшчэ многае трэба зрабіць, каб поўнасна павярнуць у жыццё гэтыя гістарычныя указы, аднак іх жывотворчы ўплыў ужо казаўся ў нашым разе галін народнай гаспадаркі Краіна Саветаў уступіла ў 1941 год — пералавоны год трыоі сталінскай палітыкі — з ваяцкіх поспехах і ў важнейшых галінах палітыкай індустрыі, мючых выключнае абаронае значэнне, — у чорнай і жалезнай металургіі, у вугальнай і нафтавай прамысловасці.

Вельзэрэйшае значэнне ў ўмацаванні магутнасці савецкай зяржавы залічаны адтрыць чарпярэмствы партыі і савецкага ўрада па стварэнню зяржавых працоўных рэзерваў СССР. Гэтыя

Перажыты капіталізм, старыя навукі і погляды, забавоны мінулага, паліпшанымі капіталістычным аружжэннем, якія жывучы і сазнанні многіх людзей, сказаючыся на іх адносінх да працы, да дысцыпліны працы, да грамадскай уадааснасці, у проціпаставленні грамадскіх і асабістых інтарэсаў».

У 1918 г. у артыкуле «Чарговыя задачы Савецкай улады» Ленін указаў, што адной з асноўных умоў наўдзічнага росту прадукцыйнасці працы з'яўляецца «павышэнне дысцыпліны працоўных, умовы працаваць, спарасці інтэнсіўнасці працы, лепшай іе арганізацыі» (Ленін, Творы, т. XII, стар. 454).

Ленін пры гэтым падкрэсваў, што «поспех сацыялізма не мыслім без перамогі пратэарыята з ваватар дысцыплінаванасці пад стаханавіцкай дробна-буржуазнай апаратай...» (там жа).

Голы працоўны пасля смерці Леніна, былі голы, калі партыя, рабочы клас, следуеці ленінісцкім заветам, упора на і настойліва выхоўвалі працоўных у духу строгай сацыялістычнай дысцыпліны працы. Выражаючы волю савецкага народа да ўцямернага ўмацавання савецкай і ваеннай магутнасці СССР, партыя і савецкі ўрад пільналі ў 1940 годзе раз мер, якія пільналі сацыялістычную дысцыпліну працы на новую вышыню.

Указы Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня 1940 года накіраваны да таго, каб забяспечыць жалезнае ўмацаванне працоўнай дысцыпліны, яшчэ большы ўздым прадукцыйнасці сацыялістычнай працы і ратуеце павышэнне якасці прадукцыі. Гэтыя указы накіраваны да таго, каб залічыць да парадку павышэння дробнабуржуазнай разбачанасці і разбачанасці — дырты, прагульчакі, рвачы, дуптоў, бракарочы, дэзарганізаваных сацыялістычную вытворчасць тарможных справу ўмацавання савецкай зяржавы.

Яшчэ многае трэба зрабіць, каб поўнасна павярнуць у жыццё гэтыя гістарычныя указы, аднак іх жывотворчы ўплыў ужо казаўся ў нашым разе галін народнай гаспадаркі Краіна Саветаў уступіла ў 1941 год — пералавоны год трыоі сталінскай палітыкі — з ваяцкіх поспехах і ў важнейшых галінах палітыкай індустрыі, мючых выключнае абаронае значэнне, — у чорнай і жалезнай металургіі, у вугальнай і нафтавай прамысловасці.

Вельзэрэйшае значэнне ў ўмацаванні магутнасці савецкай зяржавы залічаны адтрыць чарпярэмствы партыі і савецкага ўрада па стварэнню зяржавых працоўных рэзерваў СССР. Гэтыя

Перажыты капіталізм, старыя навукі і погляды, забавоны мінулага, паліпшанымі капіталістычным аружжэннем, якія жывучы і сазнанні многіх людзей, сказаючыся на іх адносінх да працы, да дысцыпліны працы, да грамадскай уадааснасці, у проціпаставленні грамадскіх і асабістых інтарэсаў».

У 1918 г. у артыкуле «Чарговыя задачы Савецкай улады» Ленін указаў, што адной з асноўных умоў наўдзічнага росту прадукцыйнасці працы з'яўляецца «павышэнне дысцыпліны працоўных, умовы працаваць, спарасці інтэнсіўнасці працы, лепшай іе арганізацыі» (Ленін, Творы, т. XII, стар. 454).

Ленін пры гэтым падкрэсваў, што «поспех сацыялізма не мыслім без перамогі пратэарыята з ваватар дысцыплінаванасці пад стаханавіцкай дробна-буржуазнай апаратай...» (там жа).

Голы працоўны пасля смерці Леніна, былі голы, калі партыя, рабочы клас, следуеці ленінісцкім заветам, упора на і настойліва выхоўвалі працоўных у духу строгай сацыялістычнай дысцыпліны працы. Выражаючы волю савецкага народа да ўцямернага ўмацавання савецкай і ваеннай магутнасці СССР, партыя і савецкі ўрад пільналі ў 1940 годзе раз мер, якія пільналі сацыялістычную дысцыпліну працы на новую вышыню.

Указы Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 26 чэрвеня і 10 ліпеня 1940 года накіраваны да таго, каб забяспечыць жалезнае ўмацаванне працоўнай дысцыпліны, яшчэ большы ўздым прадукцыйнасці сацыялістычнай працы і ратуеце павышэнне якасці прадукцыі. Гэтыя указы накіраваны да таго, каб залічыць да парадку павышэння дробнабуржуазнай разбачанасці і разбачанасці — дырты, прагульчакі, рвачы, дуптоў, бракарочы, дэзарганізаваных сацыялістычную вытворчасць тарможных справу ўмацавання савецкай зяржавы.

Яшчэ многае трэба зрабіць, каб поўнасна павярнуць у жыццё гэтыя гістарычныя указы, аднак іх жывотворчы ўплыў ужо казаўся ў нашым разе галін народнай гаспадаркі Краіна Саветаў уступіла ў 1941 год — пералавоны год трыоі сталінскай палітыкі — з ваяцкіх поспехах і ў важнейшых галінах палітыкай індустрыі, мючых выключнае абаронае значэнне, — у чорнай і жалезнай металургіі, у вугальнай і нафтавай прамысловасці.

Вельзэрэйшае значэнне ў ўмацаванні магутнасці савецкай зяржавы залічаны адтрыць чарпярэмствы партыі і савецкага ўрада па стварэнню зяржавых працоўных рэзерваў СССР. Гэтыя

Перажыты капіталізм, старыя навукі і погляды, забавоны мінулага, паліпшанымі капіталістычным аружжэннем, якія жывучы і сазнанні многіх людзей, сказаючыся на іх адносінх да працы, да дысцыпліны працы, да грамадскай уадааснасці, у проціпаставленні грамадскі

БЫСТРЭЙ І ЛЕПШ АДРАМАНТАВАЦЬ ТРАКТАРЫ

Своечасовы і высокакасны ремонт трактараў і сельскагаспадарчых машынаў — адзін з асноўных фактараў большаефектыўнага выкарыстання і атрымання багатага ўраджаю. Машына-трактарныя станцыі, якія забяспечылі своечасовым і высокакасным парыхтоўкам трактараў парка, правільна арганізавалі годзі і ўтрыманне яго, што дае выніковы і пераможны план трактарных работ. Прыкладам могуць служыць Віцебская, Лужанская, Старадарожская, Церахоўская і іншыя МТС.

Недзя забываць аб сумным вопыце Асіповіцкай, Леніскай, Паларатнянскай, Быхаўскай і іншых МТС, якія ў мінулы годзе ремонт трактараў пачалі з вялікім спазненнем, перавысіўшы ў гэтым плане іх план. Ремонт праводзіўся штурмам, і ўсё-ж у самы разгар вясновай сяўбы па 2—3 трактары асталіся неадрамантаванымі. 3-а штурмаўшчыны ў май-стэрнях стваралася мітусня і паўнейшы хаос, на якасць ремонту зусім не звярталі ўвагу. Вышаўшым з майстэрняў трактары, не паспеўшы ўвайсці ў барозну, выбывалі са стругі. Выкапаваны трактарныя работ гэтых МТС, зразумела, не магі, і работа іх дорага абшлася нагаса.

Урокі такога «рамонту» добра ўданы многім машына-трактарным станцыям. Паказальнік IV квартала 1940 года па рэспубліцы паказвае — план рамонту трактараў перавышаны ў сярэднім на 25 проц. На 10 студзеня 1941 года па ўсходнім абласцям 19 МТС поўнасю зачынілі ремонт, а 15 МТС выканалі план капітальнага рамонту і заканчваюць бягуць рамонту.

Поспех пераважных МТС аб'явілі тым, што к пачатку рамонту былі добра падрыхтаваны майстэрні, створаны запасы неабходных дэталей, правільна расставлены людзі на ўчастках работ. Шырока скарыстаны ўсе ўнутраныя рэсурсы як у адноснах мабільнасці, так і ў выбару новых дэталей.

У пераважных машына-трактарных станцыях рэгулярна праводзіліся вытворчыя нары, на якіх абмеркавалася выкананне праграмы рамонту, вывучалі вопыт станаўшчых рамонцікаў і сістэматычна праводзілася выкананне абавязальнасцяў, узятых кожным рабочым пасадку. Нарадзілася пастаўлена і палітсавава работа.

Узв'язь хоп-бы Ельскую машына-трактарную станцыю. Яна своечасова парыхтавала да рамонту трактары, усё абсталяванне, заставіла дэфектныя дэталі (паўныя палюшчыны і г. д.), заваявала рэсursы, якія дазваляюць у вытворчых і гаспадарчых справах, і г. д. Трактарысты працуюць на рамонце, жывуць у добра абсталяваным і інтэрнале, забяспечаны газетамі, тэхнічнай літаратурай. Сярод рамонцікаў праводзіцца палітсавава работа, арганізавана тэхнічная вучоба. МТС перавыканалі план рамонту трактараў IV квартала і к канцу студзеня поўнасю зачынілі ремонт трактараў і ўсіх сельскагаспадарчых машынаў.

Добра арганізаваны ремонт у Старадарожскай МТС. Кіраўнікі гэтай МТС правільна арганізавалі, што чотка планавалі і аператыўна кіравалі годам толькі пры ўсталяванні брыгадна-вузлавага метаду рамонту. Гэты метаў заключыўся ў тым, што ремонт трактараў распачаўся на рад вузлаў і нават дробных аперашій. Гэта дазваляе рабочаму спецыялізавацца на пэўнай апераші; ён набывае сярэроку, прымае да працы работні. Работні ўсімі мерамі стараюцца рапійна і хутка працаваць. Агальна выйгрыш у часе і ў якасці рамонту.

У гэтай МТС ремонт кожнага трактара падзяляецца на наступныя апераші (насты):

- 1) парыхтоўка трактара да рамонту: ачыстка ад гразі, спуск масла, гаручага;
- 2) разборка трактара па вузлах, прагляд запчастак маста, мойка дэталей і зборка трактара (пос разборкі трактара разам з брыгадай працуюць кантраляры-бракушчыкі, які выбаркувае дэталі, складае дэфект-

ную ведамасць і праводзіць маркіроўку дэталей); 3) разборка матораў на дэталі, выетка поршневую, каленчатую вала, палгонка падшыпнікаў і поршневую, установа пашыпнікаў; 4) разборка галоўкі, расшарожка гнёзда, калыванне галоўкі (калі патрэбна), шліфавка і аточка калянава; 5) заўка і расточка падшыпнікаў і рамонту раліятараў; 6) рамонт рэгулятараў і электраабсталявання; 7) абкатка і апрабаваанне матораў; 8) кавальскія работы.

Растаўраны і выраб дэталей праводзіцца ў механічным паху. Пры рамонце тако аб іншага вузла кожны рамонцік атрымлівае пэўнае заданне, выкананне якога кантралюецца брыгадзірам вузла або брыгады кантралярам-бракушчыком і старшым механікам. Вытворчае заданне кожнага рабочага абармяецца штодзінна спецыяльнымі карткамі. Кожны рабочы мае свае рабочае месца. Для хавааня інструмента і вопраткі прадастаўляюцца 2 скарні. Дэталі да рабочага месца дастаўляюцца спецыяльным выдзеленым для гэтага рабочым.

Такая парадак расстаноўкі рабочых сілы выкачае ўсекае халоджанне па майстэрні ў часе работ. Большая частка рамонцікаў перавыконвае свае вытворчыя заданні, што і забяспечвае датармінавае свачаснае гатовае плана рамонту пры добрай якасці работ. Усе трактары Старадарожскай МТС прыняты камісіяй абза. Зараз МТС аказвае ремонт сельскагаспадарчых машынаў і інвентара.

Нярэшана быў арганізаваны ремонт у Дзержынскай, Рудзенскай і разе іншых МТС, якія поўнасю завяршылі гатовае план рамонту. Трактары гэтых МТС прыняты камісіяй з высокай апакай.

Кіраўнікі пераважных МТС зразумелі адказнасць за своечасовы і высокакасны парыхтоўку трактараў да вясны. Яны здалі прычыны кожнаму рабочаму пачуцц адказнасці за даручаную яму справу.

Аднак няма такіх МТС, якія яшчэ толькі праставілі да рамонту. Некаторыя з іх адрамантавалі ўсё па 3—4 трактары (Холміцкая, Сялецкаўская, Паларатнянская і Леніскае МТС). Чарпешкая Ліхачоўская, Красінская, Машская і Янаўская машына-трактарныя станцыі да гэтага часу не адрамантавалі капітальна ні аднаго трактара. Між тым гэтыя МТС маюць такія-ж умовы работ, як і пераважны. Толькі з-за бяздзейнасці і бязкаласнасці дырэктараў і старшых механікаў МТС атрымаліся такія сумныя вынікі.

Кіраўнікі гэтых станцій замест таго каб сур'ёзна заняцца арганізацыяй работ у майстэрнях, стварылі належныя бытавыя умовы рамонцікам, скарысталі ўсе мясцовыя рэсурсы для рэстаўрацыі старых і вырабу новых дэталей крычэй аб адсутнасці запчастак і скаркаў. Яны не змагаюцца з бракаробамі, рэалізацыя, дэзаганізатарамі вытворчасці.

Некаторыя машына-трактарныя станцыі ў пагоні за колькасцю ўпусаюць якасць рамонту. Пры праверцы 3 адрамантаваных трактараў Будакашэўскай МТС аказалася, што ўсе яны маюць дэфекты.

Апалагічнае становішча ў Любінскай і Любэскай МТС.

У Копыскай МТС правярана 12 трактараў, у кожным з іх аказалася ад 4 да 6 дэфектаў. Трактары не прыняты.

Такое становішча з рамонтам неарыярна. Яшчэ не позна ліквідаваць аставаляны і пацешны якасць рамонту. Рамантаваць машыны хутка, тама і высокакасна могуць і павінны ўсе МТС. Трэба палюшчыць ўвагу на навадзненне парыхтоўку ў майстэрнях, устанавіць цвёрды графік выхаду з рамонту кожнага трактара, павысіць адказнасць кожнага рабочага за рамонт, скарыстаць вопыт пераважных МТС і шырока разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва ў часе XVIII Усеаюнай партыйнай канферанцыі.

Рамонт трактараў у кожнай МТС павінен быць закончан не пазней 1 дзюта. Усе умовы для гэтага ў наяўнасці.

Я. К. ДУБОСІН,
галоўны інжынер Нармазема БССР.

ПЕРАТВОРЫМ БАЛОТЫ ВА ўРАДЖАЙНЫЯ ПАЛІ

Вінае месца ў Слуцкім раёне займае наш калгас «III Інтрнацыянал», Сарагоўска-га сельсавета. Совецкая ўлада напача замалова за калгасам 2.116 гектараў зямлі. У нас разлічы ўсе гэтыя жылва-гадоўці.

Зямлі ў нас дастаткова, але пладарожнасць яе нізкая. Каля 1.000 гектараў глебы — каманістая і пачаева. Мы рашылі павысіць ураджайнасць нашых палюў за кошт асавааня балотнага масла. А балот у нас хапае. Побач з каманістай глебай раскінулася спрадвечнае балота Шурны на плошчы ў 721 гектар. Асвоіць гэтае балота мы пачалі ўжо. Кожны год калгаснікі арганізаваны выходзяць на меліярацыйныя работы. За апошні год асвоілі 238 гектараў. У мінулым годзе за асаваанне балот калгас уласна-чаў на Усеаюнай сельскагаспадарчай выстаўцы.

У 1940 годзе мы асвоілі 114 гектараў балота, выкананы план больш чым на 200 проц. На меліярацыйныя работы працавала брыгада габароў Міхаіла Ермалічэвіча. Станаўшчы-грабары Нікіла Міхневіч, Міхаіл Браткоўскі і Міхаіл Заброцкі выкапалі на 20—30 кубаметраў грунту ў зямлю.

На асавааных участках мы засеялі 42

гектары аўса, 22 гектары гарочніцы і іншыя культуры. Ураджай добры. Аднаго толькі аўса сабралі па 150 пудоў з кожнага гектара. З плошчы, якая была засеяна травамі, знялі на 7 тон сена з гектара.

Паданна мы азнаёміліся з пісьмом сельскарабці «Удариць», Бягомльскага раёна. Мы падтрымалі іх ініцыятыву аб парыхтоўцы да масавай асушкі балот. Мы сёння асушым 130 гектараў балота. Зараз разгарнулі парыхтоўку да гэтых работ. Адрамантавалі старыя і зрабілі новыя лопаты, шуды, тапары і іншы інструмент. Брыгада Ермалічэвіча распачала ачыстку балота ад хмызняку.

Уключыўшыся ў сацыялістычнае спаборніцтва імені XVIII Усеаюнай партыі парыхтоўцы да вясновай сяўбы. На палі вывозім гной і торф. Усяго пад араву вывезем 1.500 тон торфу і 1.500 тон гною. Пад павышаным тарыянам улісем 130 тон мінеральнага ўгнаення. Насем 10 гектараў пшэ-скага, 63 гектары аўса, 26 гектараў гарочніцы і іншыя культуры.

Адам СЕУРКІ,
старшыня калгаса «III Інтрнацыянал»,
Сарагоўскага сельсавета, Слуцкага раёна.

Высокія ўраджайні на асушаных тарфяніках

Калгаснікі Мехоўскага раёна ў 1940 годзе падтрымалі капітальную ініцыятыву калгасніку Любэскага раёна і ў мясцын тэрмін асвоілі 837 гектараў непраходных балот, правялі раскарчоўку на плошчы ў 350 гектараў. На асавааных балотах плошччя ў 263 гектары пасеялі зэрнавыя культуры.

Калгас «Большыявік», Зайкаўскага сельсавета, упершыню пасеяў на асушаным балоне 9 гектараў вікі і атрымаў з кожнага гектара каля 80 цэнтнераў добра якаснага корму для жывёлы. Калгаснікі зараз рыхтуюцца да работ па палішэнню сенажаці і выпаску. Загатаўляюцца мясцовыя і завозныя мінеральныя ўгнаенні.

Калгаснікі сельскарабці імені Мозданава, Зайкаўскага сельсавета, ужо не першы год займаюцца меліярацыяй. У 1940 годзе на плошчы ў 2,5 гектара асушана балота яны атрымаў на 515 цэнтнераў бульбы. За выключным поспехі на меліярацыйным земляроўства БССР тав. Врунеля ўзнагародзіў грашовымі прэміямі калгасніку Пашу Зеньчанка і Ірыну Тарасенка.

У сельскарабці імені Вірава, Рудзінскага сельсавета, у мінулым годзе асу-

шылі 85 гектараў балота, адрамантавалі магістральны канал даўжынёй ў 3 кілометры і правялі раскарчоўку пшэі і перааблашчэнне хмызняку на плошчы ў 50 гектараў. 33 гектары балот засеялі зэрнавымі і тэхнічнымі культурамі, 21 гектар — заўжыллі. Сёння калгаснікі таксама дружна рыхтуюцца да меліярацыйных работ.

Балотны масіў «Дэдавічы», 200 гектараў янога належыць калгасу імені Кірава, будзе поўнасю асвоен у 1941 годзе.

У сярэднім па раёне ўраджайнасць на асушаных балотах наступная: вікі на корм — 50 цт з гектара, аўса — 17 цт, азімага жыта — 20 цт, яравой пшаніцы — 20 цт, азімай пшаніцы — 10 цт, ячменю — 15 цт, канопляў — 5,5—8 цт, бульбы — 269 цт з гектара.

У раёне зараз шырока масавы рух за ўзоруўню парыхтоўцы да асушкі і асавааня балот, за палішэнне сенажаці і выпаску.

Ф. МІЦНЕВІЧ,
раймеліяратар.

Агрэхнічная вучоба ў калгасах

БРЭСТ. (Мар. «Звязды»). У калгасах абласці шырока разгоржана агрэхнічная і зотэхнічная вучоба калгасных чалавек. У 59 гуртках займаецца 1.133 чалавек. На адным толькі Жабінкаўскаму раёну арганізавана 8 агрэхнічных і 8 зотэхнічных гурткоў, у іх займаецца больш 300 чалавек.

У гэтых-жа раёне працуюць 4 гурткі па ватарыярні, у якіх займаецца 110 чалавек.

Гурткі займаюцца па 48-гадзіннай праграме, распрапанаванай сельскагаспадарчым аддзелам абкома партыі і аблземадзелам. За час вучобы калгаснікі азнаёмыцца з паставонам партыі і ўрада аб сельскай гаспадарцы, з статутам сельскагаспадарчай арпелі, паставонамі ўчота і арганізацыйнай працы ў калгасах, з правіламі прымянення мінеральных ўгнаенняў і г. д. Кіруюць гурткамі аграіны, зотэхнікі і іншыя спецыялісты сельскай гаспадаркі.

Спецыялісты Барысэўскага раённага дэзела, ўзнагароджаныя граматамі Вярхоўнага Савета БССР за асаблівае ўклад у развіццё прафільных сельскарабчых у калгасах. Злева направа: пачальны сельскарабчы аграда раёна Ф. Малікевіч, тэхнік-землепаралельнік В. Забароўскі і Ф. Залішка. Фото І. Дрыгановіча. (ВЭТА).

гадоў, германскія палюшчыны лодкі зейнічалі пасадку, то ў сучасны момант яны часта зейнічаюць «эстамі» ў супрацоўніцтве з авіяцыяй, якая выконвае разведчыя функцыі, вызначаючы месцазнаходжанне караваў і суднаў праціўніка і сігналізуючы аб гэтым на базы палюшчыны і сігналізуючы таксама актыўна ўдзельнічаючы ў гатаванні караваў і суднаў палюшчыны. Уважліва таксама актыўна ўдзельнічаюць у гатаванні караваў і суднаў палюшчыны германскія карабелы, якія зейнічаюць на аддаленых камунікацыях.

Амерыканскі вонт-адмірал Стырлінг піша па паводу марской вайны паміж Англіяй і Германіяй, што «Англія знаходзіцца пад пагрозай, якая пры пэўных акалічнасцях можа стаць не менш сур'ёзнай, чым паветраныя палёты. Гутарка ідзе аб небяспечнай палюшчынай вайны, аб пэгрозе супаўноўства, той пэгрозе, якая ў 1917 годзе дэля не прыняла Англію да паражэння».

Стырлінг праводзіць наступныя лічы страт Англіі. За першыя дзёсяць месяцаў вайны сярэдняя тэмпературная страта Англіі ў танкаў складала 212.000 тон. Так было да 1 ліпеня 1940 года. У далейшым страты ўзрастаюць. У ліпені яны складалі 312.518 тон, у жніўні—267.680 тон, у верасні—320.179 тон. Такім чынам, сярэднемесячныя страты за 13 месяцаў вайны ўжо ўзрастаюць з 212.000 тон да 237.809 тон. Наступныя месяцы не толькі не паказалі зніжэння, а, наадварот, павялічылі папалення танкаў. Да-статкова ўказвае на тое, што ў першы тыдзень снежня страты перавысілі 70 тысяч, а ў другі тыдзень снежня — 80 тысяч тон.

Тавіа сур'ёзна страты, натуральна, ставяць пытанне аб пакрыці стратанам танкаў, а таксама і аб тым, ці ўдасца поўнасю пакрыць страты ў далейшым. Трэба ўважліва і тую акалічнасць, што лічы папалення танкаў гаворыць аб неабходнасці па назначэнню ваенных матэрыялаў, самаахат, ваеннай справіне і гатовым узрастанні. Імяна ў сувязі з уладаннем пэгрозы авіяцыйскіх марскіх камунікацыяў, у сувязі з растуцьмі стра-

тамі ў танкаў і стала так востра пытанне аб далейшым расшырэнні даламоў, якую аказваюць Англія Злучаным Штатам Амерыкі.

Газета «Нее цюрхер цейтунг» піша па гэтаму паводу: «Вольны за ўсё трыкошы Англію небяспечна, акая паражжае е суднаходству з боку германскіх палюшчыных лодак. Зварот да Амерыкі, вышч, уважліва паспяхам у галіне забяспечвання марскіх камунікацыяў. У Лондане плануе перапанаванне, што кампаніяны кругі і грамадзянская гутка ЗША выкажыцца за ўступку Англіі дадатковай колькасці ваенных карабелюў для абароны марскіх транспартаў. Такім чынам можна будзе, на крайній меры, падтрымаць у рапайшым маштабе паслугу амерыканскіх ваенных матэрыялаў у Англію. Іншае пытанне, ці ўдасца пры прадагачым абаронні марской вайны кампенсавальва растуцьмі страты Англіі ў марскім танкаў палюшчынай ганцэўных суднаў у ЗША. Гэта залежыць не столькі ад жапанія, колькі ад вытворчых магчымасцей Злучаных Штатаў».

Тое-ж самае адносіцца да амерыканскіх паставак самаахат, ад якіх Англія залежыць усё ў большай меры, паколькі яе ўласныя заводы перыць ад паветранай вайны і накіраваў з другога боку, абаронні страты Англіі ў сувязі з ростам германскай авіянай барабца за павянаванне ў паветры».

Газета не выдаткова гаворыць аб прадагачым ачы большым абароннім ачы марской, так і паветранай вайны. Яна звязвае гэта з ростам германскай авіянай і германскага ваісна-марскага флота. «Нее цюрхер цейтунг» прыходзіць да вываду, што адначасова з нарастаннем ак марской, так і паветранай вайны паміж Англіяй і Германіяй абываецца самаа сур'ёзна ачы ўзрастанняў, у акой прымаюць удзел як асноўныя аваючыя стараны, так і Злучаныя Штаты Амерыкі. Гэтая тонка ўзрастанняў — прадвеснік узмацнення размаху і інтэнсіўнасці будучых бітваў.

Я. НЕМДАНАУ.

Д р у ж б а

Праходзіла сесія раённага савета. Догучы вырашалі важныя дзяржаўныя справы. І зусім немачана, нібы махімадом, загаварылі аб дружбе, аб выхаванні ў людзях новых адносін і поглядаў на жыццё. Загаварылі дружна, гарача. Пачатак гэтай шчырай гутарцы павялаў доўгата Франц Невароўскі.

Невароўскі—селянін сярэдніх год, чалавек асава непісьменны. Усё сваё жыццё ляджае паміж бацькамі, паміж дзецьмі. Гранны стаў гуляць свабоднае аблічча і ў часе пералышкаў зусім рассяяваўся. Усе вучні сталі прагавярацца разам, сталі блізкамі між сабою, пазнавалі. У дзёсяч дырэктара многія перасялі да іншых парты: палаякі да ўраду, ўраў да палаякаў. Імі стала кіраваць не вышчальна асавааннасць, а пачуцц дружба, пачуцц інтэрнацыяналізма.

Вучаніцы-самікласніцы Сара Дзешытні і Людміла Шыманская сталі пераключыцца са звычайнага ўдзелу ў класе на самастойнай работнай палату, у кіло, на ляджай прагаву. Іх сэрцы не атручаны ляд напалынамі. Іх пачуцц святэлы, дружба шчыра.

«Бяло гэта да прыходу Чырвонай Арміі Рабочыя дэсацімчнага камініта ў Гайнашны жылі ў навазвычай пажыж умовах, атрымлівалі мэрэны грашы. І рашылі яны арганізаваць забастоўку. Работні Владаслаў Олбры быць — рабачы пашта запелі, ад чымсьці шуш-кавацца, а яму ні слова, ні памкы. І гэсь ападытчы ён падслухаў. Гаварылі яго сёбра на рабоне».

«Чалавек ён як-бы паш, чэсны, але чорт яго ведае... Вядзе палаяк... Залезе яму ў дупу... Хто яго ведае, куды ён ападытчы паверне».

Толькі перааронці іхныя былі неабгрунтаваны. Олбры жыў іхнымі інтарсамі, у яго сэрцы была такая-ж нявысцяжліва фабрыкантэў, да памешчыкаў, да польскай буржуазнай улады.

З вялікай раласцю сугроў Олбры вестку аб прыходзе чырвоната войска, аб усталяванні савецкай улады. Работні дэсацімчнага палюшчы свайго вернага сёбра і выбраў яго доўгатам аднаго Савета догучатаў працоўных. Владаслаў Олбры—чужы таварыш, праўдывы, шчыры чалавек.

Парольні вышчлі, каля ў бюро ЗАГС праходзяць малалы людзі розных напалынаў-насты і рэгіструюць свой пладоб ўраў жэніцца на польскай, паяна на ўраўны, будэрусе на татары, рускі на украінцы і інш. Яны вышчальні ад старых традыцый, новымі вачыма глядзяць на свет. Яны жывуць новымі ідэямі, ідэямі юнамі, акрашчыванымі.

Але ўзв'язь многа часу, многа неамаганяў, работ патрэбна, каб канчаткова ачышчы паветра ад лядовітых мязьмашавізма, якія зейнічюцьмі атручвалі народ польскія правішчлі.

«Прабучыць годзі. Нах пшасівай звязоў парозіцца новым грамадзяне крэны сацыялізма. І ўсе яны толькі з кніг ды расказаў свайх бацькоў, свайх дзядоў даваляюцца пра страпаннае мінутае, каля чалавек на чалавеча глядзюў воякам, каля між людзьмі юнаваца напалынальнае рассяванне, напалынальнае варажэсць педэ-ляла братоў па класу».

А. БЯЛЕВІЧ.

ГУТАРКА СА ШКОЛЬНЫМ БІБЛІЯТЭКАРАМ

Білі падзебры, адсартанавы, размежа-валы: палаякі асобна, ўраў асобна, дзеші сляны бліжэйшых вёсак асобна. На перапынках таксама грываліся асобна, грываліся аб дружбе, аб выхаванні ў людзях новых адносін і поглядаў на жыццё. Загаварылі дружна, гарача. Пачатак гэтай шчырай гутарцы павялаў доўгата Франц Невароўскі.

Невароўскі—селянін сярэдніх год, чалавек асава непісьменны. Усё сваё жыццё ляджае паміж бацькамі, паміж дзецьмі. Гранны стаў гуляць свабоднае аблічча і ў часе пералышкаў зусім рассяяваўся. Усе вучні сталі прагавярацца разам, сталі блізкамі між сабою, пазнавалі. У дзёсяч дырэктара многія перасялі да іншых парты: палаякі да ўраду, ўраў да палаякаў. Імі стала кіраваць не вышчальна асавааннасць, а пачуцц дружба, пачуцц інтэрнацыяналізма.

Вучаніцы-самікласніцы Сара Дзешытні і Людміла Шыманская сталі пераключыцца са звычайнага ўдзелу ў класе на самастойнай работнай палату, у кіло, на ляджай прагаву. Іх сэрцы не атручаны ляд напалынамі. Іх пачуцц святэлы, дружба шчыра.

«Бяло гэта да прыходу Чырвонай Арміі Рабочыя дэсацімчнага камініта ў Гайнашны жылі ў навазвычай пажыж умовах, атрымлівалі мэрэны грашы. І рашылі яны арганізаваць забастоўку. Работні Владаслаў Олбры быць — рабачы пашта запелі, ад чымсьці шуш-кавацца, а яму ні слова, ні памкы. І гэсь ападытчы ён падслухаў. Гаварылі яго сёбра на рабоне».

«Чалавек ён як-бы паш, чэсны, але чорт яго ведае... Вядзе палаяк... Залезе яму ў дупу... Хто яго ведае, куды ён ападытчы паверне».

Толькі перааронці іхныя былі неабгрунтаваны. Олбры жыў іхнымі інтарсамі, у яго сэрцы была такая-ж нявысцяжліва фабрыкантэў, да памешчыкаў, да польскай буржуазнай улады.

З вялікай раласцю сугроў Олбры вестку аб прыходзе чырвоната войска, аб усталяванні савецкай улады. Работні дэсацімчнага палюшчы свайго вернага сёбра і выбраў яго доўгатам аднаго Савета догучатаў працоўных. Владаслаў Олбры—чужы таварыш, праўдывы, шчыры чалавек.

Парольні вышчлі, каля ў бюро ЗАГС праходзяць малалы людзі розных напалынаў-насты і рэгіструюць свой пладоб ўраў жэніцца на польскай, паяна на ўраўны, будэрусе на татары, рускі на украінцы і інш. Яны вышчальні ад старых традыцый, новымі вачыма глядзяць на свет. Яны жывуць новымі ідэямі, ідэямі юнамі, акрашчыванымі.

Але ўзв'язь многа часу, многа неамаганяў, работ патрэбна, каб канчаткова ачышчы паветра ад лядовітых мязьмашавізма, якія зейнічюцьмі атручвалі народ польскія правішчлі.

